

Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΠΟΧΩΡΙΣΙΣ

(Προηγούνται αἱ σάλπιγγες ὄλων τῶν σωμάτων)

—Θοδώρα, θοδώρα, ποῦ πάει ὁ θοδωρῆς;
τὸ κόμμα φωτάζει καὶ ἀκόμ' εἶτε ἴωρίς,
εἰ φόροι πληθαίνουν, ὃ τόμοι χρυσοί,
ψηφίζοντε τ' ἄρθρα, πῶς φεύγειε ἐσὺ;
Ταραρὰμ τράμ τράμ, τράμ, τράμ,
ταραρὰμ τράμ τράμ, τράμ, τράμ!

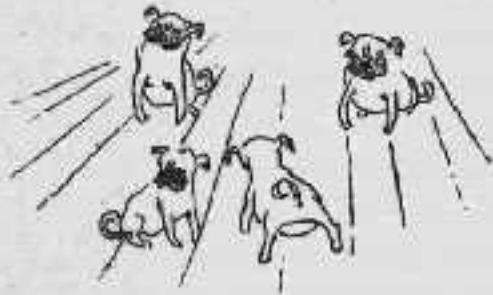

—Περὶ τὴν ὀγδόην ἡ σάλπιγγέ μου ἤχεῖ,
πεινοῦν οἱ δικοί μου καὶ κάνουν ταραχή.
Ἡμέτεροι πάντες, ἐλάτε μαζίη
καὶ ἄς σκούζον ἐκεῖνοι γιὰ σὰς σὰν χαλοί.
Ταραρὰμ τράμ τράμ, τράμ, τράμ,
ταραρὰμ τράμ τράμ, τράμ, τράμ!

—Θοδώρα, θοδώρα, ποῦ πάει ὁ θοδωρῆς;
—'Στὸ σπῆτι, 'στὸ σπῆτι καὶ σύρε γὰ τὸν βρῆς;
'Ἡ ὥρα σημαίνει, ἡ σάλπιγγέ ἤχεῖ,
ἐμπρὸς ἡ θοδώρα καὶ βῆμα ταχύ.
Ταραρὰμ τράμ τράμ, τράμ, τράμ,
ταραρὰμ τράμ τράμ, τράμ, τράμ!

Καλλιόπης

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Λοιπὸν ἔχομεν κρίσιν;

Αὐτὸ λέγουν αἱ ἐφημερίδες, πρὸ πάντων δὲ αἱ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως· ἀλλ' ἡμεῖς δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἰσα ἰσα ἂν ἔχομεν καὶ ὀλίγην κρίσιν, τὴν χάνομεν ἀκριβῶς, ὅσας ἐπέρχεται ἡ τοιοῦτου εἶδους ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κρίσις.

Ἴδου πῶς ἐξήγησεν εἰς εὐλαβῆς τὸ πρᾶγμα:

Ἐπειτα ἀφοῦ ἐχάλασεν ὁ κόσμος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ «Αἰὼν, Αἰὼν!» δηλαδὴ ἔπειτα ἀπὸ τὴν συντέλειαν τοῦ Αἰῶνος δὲν ἤμποροῦσε παρὰ νὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὴ ἡ τελευταία κρίσις.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ἔγκειται ὀλόκληρος εἰς τὸ ρῆμα χωρῶ. Ὄταν δὲν ὑποχωρῇ, προχωρεῖ εἰς τὰς συμβουλάς τῆς φιλικῆς φωνῆς, καὶ ὅταν βλέπῃ ὅτι τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως προ-

χωρῇ, αὐτὸς ἀποχωρεῖ, βέβαιος ὢν, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὰ πάντα συγχωρεῖ.

— Βίδες τί λέγει ἡ Χώρα; Ἐπανάστασιν θὰ ἔχομεν.
— Καλὲ δὲν ἔντρέπεσαι! αὐτὰ εἶνε χωρατά!

Ἡ συνεδρίασις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἡ περὶ ἀποχωρήσεως σύσκεψις ἐγένετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Καραπάνου. Τοὺς περὶ τὴν Κυβέρνησιν κατέλαθεν, ἅμα τῇ εἰδήσει ταύτῃ φόβος Καρκ. . . παρικός.

Τί πονηρὰ ὅμως αὐτὴ ἡ Ἀντιπολίτευσις!
Ἐκαιροφυλάκτησε νὰ κάμῃ τὴν ἐπανάστασιν τώρα ἀκριβῶς, ὅτε τὸ ὑπουργεῖον ἐκποιεῖ τὰ ὄπλα τοῦ στρατοῦ!

Τσοπανάιος

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

- Εἶσαι ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως;
- Δὲν ἀνακατεύομαι εἰς τὰ προσωπικά.
- Τί νὰ εἶνε τὸ μυστικὸ τοῦ Δ. Μ. Καλλιφρονᾶ περὶ Θεάτρου;
- Τὰ ἐν δήμῳ μὴ ἐν δήμῳ.
- Θὰ ὑπάγῃς τὴν Τρίτην εἰς τοῦ Κοκλέν;
- Ἐπῆγα εἰς τὸν Φιλοκτήτη.
- Νομίζεις ὅτι εἶνε τὸ αὐτό;
- Βεβαίως ἀφοῦ οὔτε ἀρχαῖα ἑλληνικὰ γνωρίζω, οὔτε γαλλικά.
- Πόσοι ἀπεχώρησαν;
- Διὰ νὰ τιμωρηθῶν τὸν Τρικούπην παρὰ ἑνας τεσσαράκοντα.

ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Μ' ἀρέσ' ἡ ὥρα τοῦ βραδιοῦ ὅπου ἡ μέρα πέφτει,
μὰ θέλει ἀκόμα τὴ ζωὴ καὶ φῶς ἀκόμα κλέφτει,
ἡ ὥρα ποῦ χει ὁ οὐρανὸς ἄλλο καινούργιο χρῶμα,
ὅπου ἡ μέρα πέρασε, νόκτα δὲν εἶν' ἀκόμα.
μ' ἀρέσ' ἡ ὥρα τοῦ βραδιοῦ. Ἀγάπη μου, σὺ ο ἄσου
ἡ ὥρ' αὐτὴ ἡ παράξενη πῶς μοιάζει τῆς καρδιᾶς σου.
ἔτσι καὶ αὐτὴ μ' ἀγάπησε, τῶρα ἡ ἀγάπη πέφτει.
μ' ἀκόμα ζῆ μ' ἐνθύμησε καὶ ἀκόμα φλόγα κλέφτει.

Γιαννιέρης